

DOPIS BRATRA GEORGE WARNOCKA

21. ledna 2005

Drazí přátelé,

přišel nový rok a zcela jistě přináší spoustu překvapení pro celou planetu. Hodně si vážíme všech přátel, kteří nám poslali pozdravy, přání a dopisy, a hluboce litujeme, že se ozýváme tak pozdě. Na začátku prosince jsme se přestěhovali z domu, ve kterém jsme bydleli bezmála třicet let, do nového na okraji Cranbrook. (Naše adresa zůstává stejná). Bylo to hodně práce a jsme moc vděční rodině a přátelům, kteří odpracovali největší část. Při tom všem jsme museli naši korespondenci odložit. Pak jsem těsně před koncem roku začal mít nějaké zdravotní problémy: zánět močových cest a k tomu pravděpodobně lehkou střevní chřipku. Stále celým srdcem toužíme po dni, kdy Boží lid zakusí, jak „*zákon Ducha života v Kristu Ježíši*“¹ pracuje v našich smrtelných tělech. Nehospitalizovali mne a Rút (má žena) je i nadále mou osobní ošetřovatelkou. Sice nemá žádný „diplom“, ale zcela jistě má všechny vlastnosti, které by každá ošetřovatelka měla mít: oddanost, starostlivost, pozornost, trpělivost a soucit. V téhle chvíli jsem sice ještě slabý na nohy, ale dost silný na to, abych se vrátil ke své korespondenci. Se stohy dopisů, které na mne čekají, cítím, že mám napsat obecný dopis všem, kteří stále čekají na mou odpověď.

Jeví se mi zcela jasně, že jsme blízko Dne Páně. Dne, který je v Písmu popsán jako čas „*mrákoty*“² pro veškerý svět. Zároveň však nese zaslíbení slavného světla, které bude zářit na Jeho lid. Proroci o něm často

¹ Římanům 8:2 – „Nebo zákon Ducha života v Kristu Ježíši vysvobodil mne od zákona hřícha i smrti.“

² Izaiáš 60:2 – „Nebo aj, tmy přikryjí zemi, a mrákota národy, ale nad tebou vzejde Hospodin, a sláva jeho nad tebou vidína bude.“

mluvili jako o „*velikém*“ a přitom „*náramně hrozném*“³ Dni – kdy temnota naplní zemi, zatímco Jeho lid bude chodit ve světle Pána Ježíše. Bůh chce, abychom „*chodili ve světle*“⁴, abychom si snad troufale nemysleli, že vše je v pořádku, protože máme dobré učení a chodíme do dobré církve. Musíme mít pravou víru, abychom snad ve své opovážlivosti náhle nezjistili, že nastal Den temný a že „*naše nohy se zurázejí o hory tmavé*“⁵ a že v něm hledáme světlo, které v něm není. Bez ohledu na to, jak temná noc nás může obklopovat, „*děti světla*“⁶ budou chodit v Božím světle. Když mrákota přikryla celou zemi Egypta, v domech Božího lidu bylo světlo.

Bůh Hospodin připravil pro děti světla veškeré zaopatření pro chvíle, kdy se Jeho hněv vylije na svět nepravosti. Toto zaopatření není nic menšího než „*celé odění Boží*“ (Ef 6), v epištole Římanům popsané jako „*odění světla*“ (Řím 13:12). Obkličuje nás bitva věků, ale Bůh bude mít armádu Gedeonových bojovníků, jejichž jedinou zbraní byly trouby a báně – s lampami uvnitř bání. Zrovna teď se zdá, že pro Boha nic nedělají – když tak sedí ve tmě na úpatí hory. Ale v tom Dni roztříští své báně a vyzdvihnou své lampy do výše; a s mocným zvukem trouby (jistým čistým hlasem Božím) vyhlásí své vítězství – s žádnou jinou zbraní než s Boží zbrojí. Gedeonova armáda troubila a křičela: „*Meč Hospodinův a Gedeonův!*“⁷ – a panická hrůza a strach zachvátily srdce nepřátel, takže ve zděšení utekli. V Gedeonově armádě bylo ze začátku spousta dobrovolníků – bylo jich třicet dva tisíc. Ale Hospodin poslal většinu z nich domů a vybral si pouhých tři sta, o kterých věděl, že Mu vzdají všechnu slávu.

³ Joel 2:11b – „Nebo veliký bude den Hospodinův a hrozný náramně, i kdož jej bude moci snést?“

⁴ 1. Janova 1:7 – „Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecnství máme vespo-
lek, a krev Krista Ježíše Syna jeho očišťuje nás od všelikého hříchu.“

⁵ Jeremiáš 13:16 – „Dejte Hospodinu Bohu svému čest, dřív než by tmu uvedl, a dříve než by se zurážely nohy vaše o hory tmavé. I čekali byste světla, ale obrátil by je v stín smrti, proměnil by je v mrákotu.“

⁶ Efezským 5:8 – „Byli jste zajisté někdy temnosti, ale nyní jste světlo v Pánu. Jakožto synové světla chodte.“ (podle KJV „děti světla“)

1. Tessalonicenským 5:5 – „Všickni vy synové světla jste, a synové dne. Nejsmeť noci, ani tmy.“

⁷ Soudců 7:20 – „Tedy ti tři houfové troubili v trouby, roztřískavše báně, a drželi v ruce své levé pochodně, v pravé pak ruce své trouby, aby troubili, a křičeli: Meč Hospodinův a Gedeonův.“

Toto všechno zdůrazňuji, protože se mně zdá, že se většina Božího lidu nestará o to, aby byla zapojena do Božího bitevního plánu. Než aby znala Boží hlas sama za sebe, nechá se raději mobilizovat nějakým úžasným církevním vůdcem. A někteří ani nechtějí být u toho, až přijde Den Páně, protože čtou o jeho hrůze a nedaří se jim vidět světlo, které pohltí temnotu. Mluví o tom, že je Bůh ušetří svého hněvu – ale naprosto nechápou, že Hospodin „zachraňuje“ před svým hněvem tak, že svůj lid odívá „celým oděním Božím“.

Máme bohaté učení Pána Ježíše a Jeho apoštolů, které nás, co se týče Jeho Dne, vyzývá: Bud'te bdělí! Probud'te se! „*Nespěmež tedy,*“ řekl apoštol, „*ale bděme, a střízliví bud'me.*“⁸ Nasad'te si plnou Boží zbroj! To je to, čím nás zaopatřuje pro ten Den. „...*v pancíř víry a lásky, a v lebku naděje spasení. Nebo nepostavil nás Bůh k hněvu, ale k nabytí spasení, skrze Pána našeho Jezukrista.*“ (viz 1Tes 5:1-9)

Mnozí jednoduše smetou učení o Dni Páně ze stolu. Nebo se na něj dívají jako na něco, co je příliš kontroverzní, než aby se jím zatěžovali. Pak jsou jiní, kteří si pamatují, že jim jejich otcové a dědové vyprávěli příběhy o tom, že očekávali poslední dobu již před šedesáti, sedmdesáti, osmdesáti lety. „Vidíte, a pořád jsme tady!“ říkají. To je sice pravda, ale dnes jsme tomu dni o šedesát, sedmdesát, osmdesát let blíže, než jsme byli tehdy.

Představme si případný scénář ze dnů Noema. Byla spousta lidí, kteří se Noemovi posmívali, že je blázen. „Noe, mluvíš o Božím soudu už sto devatenáct let. Kdy už konečně pustíš svůj divoký sen z hlavy!“ Ale ten následující rok se to stalo! V Božím plánu jsme mnohem dál, než jsme byli před osmdesáti lety. A jak Ježíš předpovídal, díky tomu prodlení je dnes v „církví“ generace, která se vůči času stala lhostejnou, je bez zájmu, bezstarostná a necitlivá. Generace, která říká (ne možná slovy, ale skutky): „*Prodlívá Pán můj přijítí.*“⁹

Apoštol Petr říkal, že v posledních dnech povstanou „*posměvači*“,¹⁰ říkajíc: „*Kdež jest to zaslíbení příchodu jeho? Nebo jakž otcové naši zesnuli, všechno tak trvá od počátku stvoření.*“ (2Petr 3:4) Mnohým se

⁸ 1. Tessalonicenským 5:6 – „Nespěmež tedy, jako jiní, ale bděme, a střízliví bud'me.“

⁹ Matouš 24:48 – „Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlívá pán můj přijítí,..."“

¹⁰ 2. Petrova 3:3 – „...toto nejprve věduce, žeť přijdou v posledních dnech posměvači, podlé svých vlastních žádostí chodící..."“

takto posmívali již před desítkami let. Ale my jsme dnes daleko dál než doba, o které mluvil Petr.

Pamatuji si jednoho inženýra, který se mnou kdysi pracoval, a on vždycky říkal: „Ten chlap je pomalejší než druhý příchod!“ Myslel tím člověka, kterému šla práce pomalu. Víme o posměvačích všechno! Ale nikdo z nich neříká: „*všecko tak trvá od počátku.*“ Dávno jsme se posunuli za dobu, o které v tomto případě Petr hovořil – za pouhá dvě tři desetiletí. Dnes už to nikdo neříká! Ani vědci to neříkají. Ochránci přírody to neříkají. Učitelé to neříkají. Ani politici. Média to neříkají. Ani ti obyčejní „*posměvači*“ to neříkají. Pravidelně se objevují zprávy typu „*Armagedon*“.¹¹ To jak jedna katastrofa stíhá druhou. O planetě Zemi se s úzkostí diskutuje na nejvyšších místech.

Asi před rokem jsem slyšel, jak významní vědci prohlašovali, že oceán bude ‚vyloven‘ do deseti let, pokud se národy nespojí a nevydají neměnné zákony pro zachování našich ryb, ohrožených znečištěným prostředím stejně jako technicky vysoce vyvinutým rybářstvím v oceánech. Náš nádherný borovicový park v Britské Kolumbii bude zničen, jestliže nebudeme schopni zvládnout brouky! Muži vědy a poznání se děsí toho, že zásobárny zemského kyslíku jsou ve vážném ohrožení a že budou vyčerpány. Petr mluvil o posměvačích posledních dnů, kteří budou říkat: „*Všecko tak trvá od počátku stvoření.*“ Už jsme daleko za nimi. A dál si mnozí z Božího lidu, ti, kdo potratili vizi Jeho Příchodu, myslí stejně jako tento šílený svět, ve kterém žijeme, že: „Změnit se to nedá, tak se s tím smířme.“

Říkám, že je čas přemýšlet o svaté Boží Zbroji! Je čas si ji vyleštit a obléknout! V té hrůzné Noci, která nás obkličuje, bude Svatá Zbroj Světla naším vítězstvím. Cožpak Ho neslyšíme, jak tluče na dveře? „Dovolte mi vejít. Prosím, otevřete dveře a pozvěte mne dál. Chci s vámi sedět u stolu, jíst s vámi a vy se mnou.“¹² Přesto svými nedbalými skutky říkáme: „Vždyť přece může vejít, když chce. Přece ví, že Ho milujeme a že těžce pracujeme na tom, aby se Jeho evangelium rozneslo po celé zemi.“

¹¹ Zjevení 16:16 – „I shromáždil je na místo, kteréž slove Židovsky Armageddon.“

¹² Zjevení 3:20 – „Aj, stojímť u dveří a tluku. Jestližeť by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dveře, vejduť k němu a budu s ním večeřeti, a on se mnou.“

V žádném případě nejsem pesimista – s výjimkou toho, kdy se jedná o lidské záměry. Byl to pesimismus, když se po Titaniku roznesla zpráva o tom, že tato nepotopitelná loď narazila na ledovec a že se potápí? Někteří si to mysleli a dál hráli, tancovali a bavili se. Prostě věřili, že odborníci mají pravdu, byli přece na nepotopitelné lodi. Dokonce i kapitán byl hluchý ke zprávám o blížícím se ledovcovém nebezpečí. Musí se přece ozdobit tím úžasným prvenstvím. Musí přece dovést tu nejkrásnější nepotopitelnou Královnu Moří do Ameriky v rekordním čase, dřív než půjde do důchodu. Když je pak zasáhla realita, optimismus vyprchal, divoké rozjásané hudby a smíchu ubylo – a orchestr začal hrát: „Blíž k Tobě, Bože můj“. Kdy Boží lid pochopí, že zemi Titaniku zasáhl „ledovec“ a že se potápí? Byli Jeremiáš, Izaiáš a Joel pesimisté, protože viděli Boží lid, jak si dělá své vlastní věci? Protože viděli, jak Boží lid nemá v srdci bázeň z Boha a jak nedbá Toho, kdo jej oddělil pro sebe samého, aby Mu byl svatým Národem? Vím, že Hospodin se bude dál sklánět ke svému lidu. Ale zdá se, že v naší zemi i v USA je jen málo těch, kdo upřímně volají k Hospodinu, kdo vyznávají své hříchy a činí Jej Pánem svých životů. Místo toho si lidé myslí, že jim jejich evangelizace a práce bude počtena za spravedlnost. Je to vidět i na chválách: „Jsme šťastný, veselý lid, chválící Pána.“ Pryč s vážnými, velebnými písněmi, které povzbuzují Pána slávy, aby přišel do svého svatého Chrámu. Pryč s písněmi, které povzbuzují Pána, aby nás očistil, ospravedlnil a aby si nás pro sebe plně oddělil. Spíše slyšíme (ať již vyřčenými slovy či jen obsahem): „Jsme bohatí, zbohatli jsme a nikoho nepotřebujeme.“ Co na to říká Pán Církve? Dívá se na nás a říká: „*Jsi bídný a mizerný i chudý i slepý i nahý.*“¹³ My tento verdikt prostě nepřijímáme. Hospodin nám nabízí právě bohatství: „*zlato ohněm zprubované*“, „*kollyrium*“ k pomazání očí, abychom viděli, „*bílé roucho*“, abychom se mohli obléknout Jeho rouchem svatosti, čistoty a milosti.¹⁴ A my si chodíme po svých cestách, oblékáme si špinavá necudná roucha svých dobrých skutků, skutků, které jsme si sami vybrali.

¹³ Zjevení 3:17 – „Nebo pravíš: Bohatý jsem a zbohatl jsem a žádného nepotřebuji a nevíš, že jsi bídný a mizerný i chudý i slepý i nahý.“

¹⁴ Zjevení 3:18 – „Radímť, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho bílé, abys oblečen byl, a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaz kollyrium, abys viděl.“

Uprostřed vší této chudoby víme, že si náš Bůh připravuje „*dobrovolný lid*“¹⁵ pro Den své moci. Připravuje si Josefa ve vězení pro Den hladomoru; připravuje Mojžíše v Madiánské poušti, který nevyjde se zbraní, ale s holí v ruce, aby vysvobodil celý národ otroků; připravuje lid Eliáše, který bude „stát před Hospodinem“¹⁶ a poslouchat slova z Jeho úst a který bude opravdově volat lidi k pokání; Jana Křtitele, který povstane z prostřed pyšného náboženského řádu a bude volat k pokání všechny, ať už ty nábožné, nebo ty světské. A na konec bude Hospodin mít „*slavnou Církev, nemající poškrvny, ani vrásky, neb cokoli takového*“.¹⁷ SVATOU Nevěstu, která bude v jednotě s Duchem Božím volat k chudým, bídým a potřebným této země: „*Pojďte! Pojďte! A kdo chce, nabeř vody života darmo.*“¹⁸

Necht' nám všem Pán pomůže v těchto děsivých a hrůzyplných časech přimknout se blíže a blíže k Pánu Ježíši. Protože jedině ve spojení s Ním budeme mít spolehlivou zásobu „oleje“¹⁹, aby naše lampy hořely v půlnoční hodině, která nás obkličuje.

S upřímným pozdravem
George Warnock

¹⁵ Žalm 110:3 – „Lid tvůj dobrovolný v den boje tvého v ozdobě svatosti, z života hned v svítání jako rosa plod tvůj bude.“

¹⁶ 1. Královská 18:15 – „Odpověděl Eliáš: Živť jest Hospodin zástupů, před jehož obličejem stojím, žeť se jemu dnes ukáží.“

¹⁷ Efezským 5:27 – „aby ji sobě postavil slavnou církev, nemající poškrvny, ani vrásky, neb cokoli takového, ale aby byla svatá a bez úhohy.“

¹⁸ Zjevení 22:17 – „A Duch i nevěsta řkou: Podť. A kdož slyší, rciž: Přidť. A kdož žízní, přijdiž, a kdo chce, nabeř vody života darmo.“

¹⁹ Matouš 25:1-12